

Saknar målspolitikerna intresse för sjukvården?

För två veckor sedan debatterades framtiden för Dalslands sjukhus vid ett möte i Bäckeфорs.

Mötet som hade ordnats av Kommittén för Dalslands sjukhus var mycket välbesökt. I panelen satt sjukvårdsföreträdare för samtliga politiska partier. Inbjudan hade också skickats till kommunstyrelserna i Dalsland med en fråga medskickad ”är kommunerna beredda att tillsammans med regionen utreda ett betydligt bättre utnyttjande av sjukhuset”. Frågan ställdes med anledning av de betydande nedskärningar i verksamheten som har gjorts under mandatperioden 2010 -2014.

Samtliga dalslandskommuner utom Åmål var representerade genom sina kommunalråd. Även Vänerborgs kommun var representerad. Det fanns inga sjukvårdspolitiker från Åmål!

Jag tycker detta ointresse för sjukhuset är märkligt. För Åmåls del borde det vara livsviktigt att kommuninnevånarna får tillgång till sjukvård så nära som möjligt.

För Åmåls del rör det sig om 2148 besök på sjukhuset (av totalt 19179) under år 2011. Antalet besökare från Åmål under 2012 var 1978 (av totalt 16357).

Om man antar att hälften av de åmålsbor som tidigare har besökt Dalslands sjukhus i fortsättningen blir hänvisade till NÄL eller Uddevalla för att träffa exempelvis en neurolog eller bli åtgärdade på dagkirurgi så innebär detta att ca 1000 Åmålsbor måste åka 8 till 10 mil extra för att komma under behandling. Det blir 8 till 10.000 mil/år extra! I tid betyder det minst två timmar extra som åmålsbon får spendera vid varje besök. Vad kostar detta? Det finns inga beräkningar för vad längre resor betyder ekonomiskt för regionen eller för patienterna. Enligt regionrådet Lena Hult saknas det beräkningar över den totala kostnaden för patienterna. Hon var dock tydlig på en punkt: Den utveckling av Dalslands sjukhus som utlovades år 2010 hade totalt uteblivit.

Enligt min mening är orsaken till kräftgången för sjukhuset att det saknas ledning. Det finns ett otal intressenter inom regionen som bevakar sina budgetar och verksamheter men det finns ingen som har en samlad bild och som söker driva sjukhuset framåt. Salig professor Parkinson skulle ha blivit förtjust över styrmodellen som ett lysande exempel på hans tes ”tjänstemän skapar arbete åt sig själva” eller ”hur sju personer kan få att utföra arbete för en”.

En from förhoppning är att Praktikertjänst som vunnit upphandlingen för det som skall vara kvar har muskler och pondus att vända utvecklingen. Dock ligger besluten om att dra in mottagningarna för allergi, dietist, kirurg, labb, lung, mag/tarm, neurologi, endoskopi, operation m.fl. fast och det blir ett drygt arbete att försöka återställa sjukhusets status.

Jag är förvånad över Åmåls ointresse för sjukhusfrågan och saknade Åmåls kommunalråd och Ewa Arvidsson, ordförande i Hälso- och sjukvårdsnämnden.

Lennart Andersson
medlem i kommittén för Dalslands sjukhus